

Bilag I.**Om Foranstaltninger imod Brud paa Overenskomster.**

Foredrag af Formanden, Overretsassessor, Dr. jur. *Ussing* i Mødet den 5. Maj 1909.

Mine Herrer!

Vort sidste Møde endte med et Replikskifte, som jeg i Dag vil tage til Udgangspunkt.

Fra Arbejdsgivernes Side fremholdtes, at megen Arbejdsforstyrrelse maatte tilskrives, at Arbejderpartiet ikke i sine Organisationers Love havde udstyret de øverste Myndigheder med tilstrækkelig Autoritet. Den store Bevægefrihed, som laa hos de underordnede Organisationer, og den store Medbestemmelsesret, som Individerne havde i hver Organisation, medførte ofte, blev der sagt, planløse og ørkesløse Arbejdsstandsninger eller Arbejdsstandsninger, som mere skolede og oplyste Centralmyndigheder paa Forhaand vilde have erkendt for haabløse. Man anbefalede derfor en større Centralisering af Myndigheden indenfor Arbejderpartiet, idet man henviste til, at dette vilde være i Overensstemmelse med Tidsudviklingen og Arbejderpartiets socialistiske Synspunkter. For at opnaa de Fordele, som Sammenslutningerne kunne bringe, opgav man nu til Dags mere og mere Fordelene ved den individuelle Bevægefrihed; men det var ulogisk og ugørligt for Arbejderne at ville have baade i Pose og Sæk, at ville tragte baade efter Fordelene ved de stærke Sammenslutninger og Fordelene ved den individuelle Bevægefrihed.

Fra Arbejderpartiets Side blev det vel erkendt, at Partiets Sag vilde kunne føres frem mere planmæssigt og med færre Omkostninger til unyttige Arbejdsstandsninger, hvis man i Arbejderpartiet under alle Forhold indordnede sig under den øverste Styrelse; men denne Indordnelse maatte i det store og hele ske ved frivillig Beslutning i hvert enkelt Tilfælde; at lede hvert Skridt ved et Magtbud ovenfra lod sig ikke gøre. De Interesser, som stod paa Spil for hver Arbejder, vare saa vigtige Livsinteresser, at han altid vilde være utilbøjelig til at se bort fra dem af Hensyn til en fra oven dikteret Taktik, som han ikke forstod og derfor ikke billigede. Det galdt om at faa Arbejderne til at forstaa Taktikken, til at billige den og til at føle Ansvar ved at modsætte sig den; men dette lod sig kun opnaa gennem den Drøftelse af Sagerne, som Medbestemmelsesretten og Medansvaret førte med sig. Paa ingen anden Maade vilde navnlig de store Skarer af unge, der hvert Aar rekruterede Arbejderhæren, kunne opdrages til Indordnelse under Organisationstanken. Her er ikke Tale om en mere eller mindre demokratisk Teori, men her er Tale om, hvad der er praktisk nødvendigt for at undgaa Organisationernes Sammenbrud.